

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 3T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010170
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314010170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v trestnej veci obžalovaného I.Á. R., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, samosudkyňou Mgr. Kristínou Ferencziovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.7.2014, takto

rozhodol:

Obžalovaný I. R. D. V. Ž. S. Á. Y. , T. XX.X.XXXX D. I.,
H. G., Č. XXXX/XXX,

uznáva sa za vinného , že

dňa 20.3.2012 v G. T. O. X. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, ev. č. K. XXX X., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Trnave, z dôvodu spáchania dopravného priestupku, pri ktorej kontrole predložil vodičský preukaz, ktorý mal odovzdať na príslušnom dopravnom inšpektoráte, pretože mu bol rozsudkom Okresného súdu Galanta pod č. 1T/18/2010-240 zo dňa 23.1.2012, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.1.2012, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu pätnásť mesiacov, od právoplatnosti rozsudku,
t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 180 (stoosemdesiat) hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 24.2.2014 obžalobu na obžalovaného I. R. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: celý obsah spisu sp. zn. 1T/18/2010 OS Galanta, úradný záznam č. I. 2, EKV - č. I. 13, fotokópia bloku na pokutu č. I. 15 - 17, EK vozidla - č. I. 18, výpis ÚEP - č. I. 19-21, záznam KR PZ, PMJ Trnava - č. I. 22, správa o povesti I. G. - č. I. 23, hodnotenie zamestnanca - č. I. 24, odpis z RT - č. I. 25, vyjadrenie obhajkyne JUDr. Hornákovéj - č. I. 84-85.

Obžalovaný I. R. (č.l. 4-6, 88-89) na hlavnom pojednávaní vypovedal že toho 20.3.2012 ho vlastne policajti zastavili, pretože mu nesvietilo zadné svetlo. Bol v tom, že šoférovať môže, bol na súde, aj na polícii viackrát a bolo mu aj na súde aj na polícii povedané, že nemôžu zobrať vodičský, nakoľko sa stala nejaká procesná chyba v predchádzajúcom konaní a jeden zo svedkov, ktorých navrhol, pracuje na súde, je to známa, ktorá mu zistila, že sa stala procesná chyba, že by mala byť posunutá právoplatnosť alebo niečo také. Na otázku, či to, že by mala byť posunutá právoplatnosť mu povedala tá známa zo súdu obžalovaný uviedol, že dajme tomu áno, nevie, či práve ona mu to takto naformulovala ale z takého laického hľadiska sa o tom rozprávali a z toho im logicky vyplynulo, že by sa mala posunúť právoplatnosť, keď mu aj nechceli zobrať vodičský. Viedol vtedy motorové vozidlo zn. Š. B., J. Č. K. XXX X., C.Á. si, že to bolo v G., išiel na S. G., niekde od hlavnej križovatky čo je asi X. ulica. Čo sa týka vodičského preukazu, ten sa mu podarilo odovzdať koncom marca, začiatkom apríla 2012. Potom mal aj pojednávanie vo veci podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Bol u sudcu v decembri 2012, sudca to odročil na január s tým, že bolo zistené, že ho v marci zastavili, tak sa aj posunulo to plynutie zákazu, zákaz bol na 15 mesiacov, polovička mala byť 7 - 8 mesiacov, potom to bolo asi 10 mesiacov, čo mal zákaz, vyrátané to má od dátumu, kedy mu ho potom dali naspäť, preto aj keď ho zastavili myslím si, že mu ešte nemohol ten zákaz plynúť. Možno to bolo až rok, čo teda mal uložený zákaz. Myslí, že bol na poslednom HP vo veci, kde mu bol ukladaný zákaz činnosti, zastúpený obhajcom. Na otázku, či sa vzdal práva podať odvolanie alebo podal odvolanie príp. či si nechal lehotu uviedol, že si nespomína. Nespomína si, či po skončení on alebo jeho právny zástupca posielali nejaké vyjadrenie príp. odvolanie. Určite sa ešte s obhajcom po HP rozprávali ale nepamätá si už obsah ich rozhovorov ani aký bol záver. Rozsudok, ktorý mu bol doručený vo veci 1T/18/2010, si prečítal. Išiel na políciu a potom aj na súdy po skončení toho konania 1T/18/2010, a to z dôvodu, že mama ho posielala, aby išiel čo najskôr odovzdať VP, aby mu ho potom zase čo najskôr mohli vrátiť. Aj sa chcel poradiť s obhajcom, že prečo mu nechcú zobrať vodičský preukaz ale práve bol nedostupný. Jeho mama nemá právnické vzdelanie, posielala ho ako starostlivá mama. Aj sám by išiel na políciu bez mamy, lebo si myslí, že by sa mal odovzdať vodičský preukaz. Počul to aj od známych a od kamarátov, možno boli medzi nimi aj takí, ktorí robili niekedy policajtov, preto si to tak myslel. Keď bol na polícii odovzdať vodičský preukaz mu povedali, že niečo im ešte zo súdu neprišlo preto išiel na súd a pri okienku mu povedali, že ešte nie je rozsudok právoplatný. Presne nevie uviesť, kedy bol na tom súde, keď mu povedali, že to nie je právoplatné ale keďže termín HP vo veci 1T/18/2010 bol 23.1.2012 tak to mohlo byť začiatkom február až nejak do marca. S tou kamarátkou zo súdu nehovoril hneď, ale až neskôr, kedy sa s ňou aj potom dohodol, že sa nemusí chodiť pýtať každý druhý deň a že to teda ona zistí, čo sa vlastne v tom konaní deje.

Obžalovanému bola predložená listina k nahliadnutiu, a to na č. I. 245 spisu 1T/18/2010-vzdanie sa práva na odvolanie- s tým, aby sa vyjadril, či je to jeho podpis a či si pamätá, že takúto listinu podpisoval. Obžalovaný uviedol, že je to jeho podpis, bližšie si to nepamätá, kedy to bolo.

Čo sa týka rozsudku v uvedenej trestnej veci myslí si, že ho má doma, nepamätá si kedy ho presne prevzal, ale zásielky preberá osobne, pokiaľ sú určené jemu, nestáva sa, že by poštarka takéto veci doručila nejakej inej osobe. Obžalovaný ešte uviedol, že on vyslovene nevychádzal z toho, že kým nevráti vodičský preukaz, tak môže jazdiť, ale keď sa do toho ešte pridalo, že policajti oznámili, že niečo nemajú zo súdu a zároveň keď mu na súde hovorili, že je tam ešte nejaké opravovanie a procesná chyba. Momentálne je zamestnaný vo firme V. G..M..B.. - v spoločnosti jeho otca v Seredi, vyživovaciu povinnosť nemá, býva sám.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy tento uviedol, že je majiteľom osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia modrej metalízy ev.č. K. XXXCN. V dobe od 27.1.2012 do 27.4.2013 mal okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a to Okresným súdom Galante. Nakoľko nemal na rozsudku vyznačenú právoplatnosť vodičský preukaz na ODI Galanta mu neprevzali, ale bol si vedomý, že v čase zákazu nesmie jazdiť na

žiadnom vozidle. Koncom marca 2012, mohlo to byť 20.3.2012 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a to na jeho vozidle, v G. T. O. X., nakoľko mu nesvietilo zadné svetlo. Policajtom predložil vodičský preukaz, ktorý neodovzdal na ODI, preto policajti nezistili, že má zákaz činnosti. To, že riadil vozidlo v čase zákazu ho veľmi mrzí, nakoľko sa tak stalo len ten jedenkrát, pretože súrne potreboval niečo vybaviť, presne si už nepamätá, čo, a nemal sa ako dopraviť k priateľke do obce S. G.. Z S. G. riadila vozidlo jeho priateľka. Počas celej doby zákazu činnosti ho vozila jeho priateľka alebo niekto z jeho známych a žiadne vozidlá neriadil.

Po prečítaní výpovede obžalovaný uviedol, že v tej dobe asi ešte nebol v kontakte s obhajkyňou, ktorá ho teraz zastupuje, ak si dobre spomína tak bavil sa s predchádzajúcim obhajcom a asi aj po rozhovore s vyšetrovateľom usúdil, že bude lepšie priznať a oľutovať skutok. Potom sa radili s obhajkyňou a zmenil názor. Čo sa týka prečítanej výpovede bola ním urobená dobrovoľne, nebol tam zo strany vyšetrovateľa žiadny nátlak.

Podľa evidenčnej karty vodiča I. R. má tento uložený od roku 2008 osem blokových pokút za priestupky v cestnej premávke, evidovaný má zákaz činnosti od 27.1.2012 do 27.4.2013, dátum právoplatnosti 27.1.2012, s upustením zvyšku trestu 28.1.2013, trestný čin riešený v konaní OS Galanta 1T/18/2010. Podľa bloku na pokutu č. 849920/22, 849921, 849922 séria B, bol dňa 20.3.2012 priestupca I. R. r.č. XXXXXX/XXXX postihnutý pokutou vo výške 30,-EUR za priestupok podľa §4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z.. Podľa evidenčnej karty vozidla je vlastníkom vozidla zn. Škoda Octavia ev.č. K. XXXCN I. R., T. XX.X.XXXX. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR má obžalovaný evidovaných od 1.1.2010 sedem priestupkov na úseku cestnej dopravy.

Podľa „Záznamu zo dňa 1.8.2013 KRPZ odbor poriadkovej polície PMJ Trnava“ dňa 20.3.2012 od 18.00 hod. do 6.00 hod dňa 21.3.2012 bola vykonávaná hl. služba v zložení ppor. I. D. Z. T. I. G. v služobnom obvode mesta Trnava. Dňa 20.3.2012 vykonávali zvýšený výkon v meste G., pričom na ulici X.j zastavili a kontrolovali vodiča I. R., T. XX.X.XXXX, ktorý porušil ustanovenie v zmysle §4/1b) z.č. 8/2009 o cestnej premávke, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku v zmysle §22/1 k) z.č. 372/90 Zb.. Tohto sa dopustil na vozidle Škoda Octavia EČ: K.. Vodičovi bola za uvedený priestupok udelená sankcia a to bloková pokuta vo výške 30,-EUR, boli mu vystavené bloky č. 849920-22, ktoré podpísal, pokutu na mieste zaplatil a tri kusy dielu B si prevzal. Lustráciou v EKV nebolo zistené, že by mal menovaný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T 18/2010 súd zistil, že dňa 23.1.2012 bol na hlavnom pojednávaní vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný I. R. uznaný za vinného na právnom a skutkovom základe tak ako je to uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry Galanta. Za to mu bol okrem iného uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 1 rok a zároveň zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 15 mesiacov. Podľa zápisnice na č.l. 237 až 239 uvedeného spisu bol na hlavnom pojednávaní prítomný tak obžalovaný I. R. ako aj jeho obhajca JUDr. Ivan Javor, rozsudok bol riadne vyhlásený a bolo dané poučenie o opravnom prostriedku, ktoré je v celom znení uvedené v zápisnici - že proti rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu rozsudok treba doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením rozsudku je až jeho doručenie. Podľa zápisnice sa obžalovaný po vyhlásení rozsudku nevyjadril, prokurátor sa vzdal práva na odvolanie, právny zástupca (poškodeného) sa nevyjadril k výroku o náhrade škody. Následne bol rozsudok vyhotovený, pričom v jeho písomnom vyhotovení bolo uvedené poučenie v znení, že „proti rozsudku nie je prípustné odvolania ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku. Rozsudok nadobudne právoplatnosť vyhlásením.“ Rozsudok bol dňa 6.3.2012 doručený obžalovanému I. R., dňa 29.2.2012 doručený OP Galanta, dňa 6.3.2012 doručený obhajcovi obžalovaného. Dňa 27.1.2012 bolo Okresnému súdu Galanta doručené podanie označené ako Vzdanie sa práva na odvolanie proti rozsudku 1T/18/2010, podané prostredníctvom obhajcu obžalovaného JUDr. Ivana Javora, v ktorom sa uvádza, že „Prostredníctvom svojho obhajcu v trestnej veci vedenej proti obž. I. R., vedenej na OS v Galante pod č.k. 1T/18/2010, v ktorej bol dňa 23.1.2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, na základe ktorého som bol uznaný za vinného na právnom i skutkovom základe tak ako to bolo uvedené v obžalobe OP Galante, Vám oznamujem, že ako obžalovaný nepodávam odvolanie proti uvedenému odsudzujúcemu rozsudku 1T/18/2010 zo dňa 23.1.2012 a toto rozhodnutie budem rešpektovať.“ Vyhlásenie bolo podpísané obhajcom obžalovaného. Zároveň sa však v podaní nachádzalo „Prehlásenie ods. I. R. v znení: S

horeuvedeným textom súhlasím v plnom rozsahu a vzdávam sa práva na podanie odvolania proti odsudzujúcemu rozsudku OS Galanta pod č.k. 1T/18/2010, ktorý bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 23.1.2012 v mojej prítomnosti.“ Toto prehlásenie je podpísané odsúdeným I. R.. Zároveň je možné z uvedeného spisu zistiť, že zrejma nesprávnosť vo vyhotovení rozsudku 1T/18/2010 vyhlásenom dňa 23.1.2012 bola opravená uznesením zo dňa 12.4.2012, právoplatným 28.4.2012. Súd opravil nesprávne uvedené poučenie v písomnom vyhotovení rozsudku. Podľa Žiadosti o odpustenie polovice trestu a vrátenie vodičského preukazu zo dňa 2.10.2012 žiadal I.T. R. o vrátenie vodičského preukazu s tým, že uvádzal okrem iného, že dňa 23.1.2012 súd na hlavnom pojednávaní rozhodol o odobratí vodičského preukazu.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov tak v celku ako aj jednotlivo, dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a tento spáchal obžalovaný I. R..

Súd pri ustáľovaní viny vychádzal predovšetkým z výpovede obžalovaného a listinných dôkazov-obsahu pripojeného spisu 1T/18/2010, blokov na pokutu, záznamu KRPZ, evidenčnej karty vodiča, evidencie priestupkov. Sám obžalovaný pred súdom nepoprel že dňa 20.3.2012 viedol motorové vozidlo. Bol si vedomý toho, že dňa 23.1.2012 bol vyhlásený rozsudok kedy mu bol okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 15 mesiacov. Na popud svojej matky aj podľa rady kamarátov, ktorí niektorí mali aj predtým robiť na polícii, išiel odovzdať vodičský preukaz na ODI, kde mu ho mali odmietnuť prevziať údajne kvôli právoplatnosti. O právoplatnosti mu niečo mali vraviť aj na súde, že vraj má byť právoplatnosť posunutá, k tomu prišli podľa jeho vlastných slov „z takého laického hľadiska“ aj s jednou známou, ktorá robí na súde, teda že by sa mala posunúť právoplatnosť, keď mu aj nechceli zobrať vodičský.

Súd však považuje takúto obranu obžalovaného za vyslovene účelovú. Nepriamo to potvrdil aj sám obžalovaný. V prípravnom konaní sa vyslovene k spáchaniu skutku priznal, priznal, že vedel o plynutí zákazu činnosti v čase, kedy viedol motorové vozidlo. Zmenu svojho postoja odôvodnil zmenou obhajcu. Svoju výpoveď v prípravnom konaní označil za dobrovoľnú, urobenú bez nátlaku. Z nej okrem iného vyplynulo aj to, že o zákaze činnosti, o jeho plynutí v čase jeho šoférovania mal vedomosť. Potvrdil, že nakoľko nemal na rozsudku vyznačenú právoplatnosť vodičský preukaz na ODI Galanta mu neprevzali, ale bol si vedomý, že v čase zákazu nesmie jazdiť na žiadnom vozidle, policajti nato neprišli len preto, že im predložil vodičský preukaz, ktorý neodovzdal na ODI.

O skutočnosti, že si bol vedomý plynutia zákazu činnosti už v čase kedy viedol dňa 20.3.2012 vozidlo, svedčí aj to, že uvádzal, že to stalo len ten jeden krát, podľa jeho vlastných slov počas celej doby zákazu činnosti ho vozila jeho priateľka alebo niekto z jeho známych a žiadne vozidlá neriadil. Ak by si nebol vedomý uloženého zákazu činnosti, nežiadal by aby ho vozila priateľka prípadne známami.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný napokon doslova uviedol tiež že on vyslovene nevychádzal z toho, že kým nevráti vodičský preukaz, tak môže jazdiť, ale keď sa do toho ešte pridalo, že policajti oznámili, že niečo nemajú zo súdu a zároveň keď mu na súde hovorili, že je tam ešte nejaké opravovanie a procesná chyba.

Obžalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal, z čoho vychádzal pri svojej úvahe o „posunutí“ právoplatnosti rozsudku, ktorým bol uložený zákaz činnosti. Je účelové tvrdiť, že vychádzal z názoru jeho matky, prípadne kamarátov o tom, že čím skôr odovzdá vodičský preukaz, tým skôr mu bude vrátený, teda že od odovzdania vodičského preukazu na ODI sa bude odvíjať plynutie zákazu činnosti. Obžalovaný bol v konaní, v ktorom mu bol uložený okrem iného aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, zastúpený obhajcom. Obžalovaný hodnoverne súdu nevysvetlil, prečo v prípade pochybností o právoplatnosti rozhodnutia súdu, sa s týmto neporadil, ale radil sa s kamarátmi a so známou zo súdu, o ktorej však nevie, či má právnické vzdelanie. Najmä keď zjavne po porade s obhajcom sa vzdal práva podať odvolanie voči tomuto rozsudku (ktorého súčasťou bol aj výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá) a doslova uviedol že rozhodnutie bude rešpektovať. Keďže sám vyhlásenie podpisoval, po porade s obhajcom, súd nemá pochybnosti o hodnovernosti takého dokladu. Ak mal obžalovaný nejaké informácie o problémoch s právoplatnosťou, bolo by logické, a najmä v jeho záujme, aby riadne na súde a na polícii zistil skutočný stav vo veci ohľadom jeho zákazu činnosti, keďže predtým sa vzdával práva podať odvolanie. Obžalovaný uvádzal, že vodičský preukaz neodovzdal na ODI, ale nikdy neuviedol, že by mu niekto na polícii alebo na súde oznámil, že nezačala plynúť právoplatnosť výrokov rozsudku, teda že by ešte nezačal plynúť trest zákazu činnosti.

Ohľadom vyhlásenia rozsudku v konaní tunajšieho súdu č. 1T/18/2010 a plynutia jeho právoplatnosti nemá súd žiadne pochybnosti. Obžalovaný aj jeho obhajca boli priamo na hlavnom pojednávaní riadne

a správne poučení o možnosti podať proti rozsudku opravný prostriedok. Na tom nemení nič ani to, že v písomnom vyhotovení rozsudku sa chybou v písaní, pravdepodobne pri opise, vyskytla zrejma nesprávnosť v časti poučenia, ktorá bola opravená opravným uznesením. Vplyv na začatie plynutia právoplatnosti táto skutočnosť nemôže mať aj z dôvodu, že už 27.1.2012 obžalovaný a jeho obhajca doručili súdu vyhlásenie o vzdaní sa práva podať odvolanie proti uvedenému rozsudku. Pritom písomné vyhotovenie rozsudku (aj s chybou-zrejmou nesprávnosťou v časti poučenia) im bolo doručované až neskôr dňa 6.3.2012. Je logické, že pri vyhlásení o vzdaní sa práva podať odvolanie, sa obžalovaný (a jeho obhajca) nemohli a neriadili nesprávnym poučením v písomnom vyhotovení rozsudku, lebo toto ešte nemali doručené. A zároveň to svedčí o správnom poučení urobenom rovno na hlavnom pojednávaní, ak by sa totiž obžalovaný mal riadiť tým, že proti rozsudku nie je prípustné odvolanie (čo sa objavilo v písomnom vyhotovení rozsudku), nezasielal by súdu vyhlásenie o vzdaní sa práva podať odvolanie. V prehlásení doslova uviedol, že ako obžalovaný nepodáva odvolanie proti uvedenému odsudzujúcemu rozsudku 1T/18/2010 zo dňa 23.1.2012 a toto rozhodnutie bude rešpektovať.

Obžalovaný tiež sám potvrdil že keď robil takéto vyhlásenie a keď vypovedal v prípravnom konaní na polícii, radil sa s predchádzajúcim obhajcom, zmenu postoja zaujal až po zmene obhajcu. Je vysoko pravdepodobné, že až keď si obžalovaný uvedomil následky odsúdenia za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, snažil sa nájsť spôsob ako sa vyviní. V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní obžalovaný dokonca už nezotráva na tom, že je nevinný z dôvodu že si nebol vedomý právoplatnosti rozsudku ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti, ale poukazoval len na trest zákazu činnosti navrhovaný prokuratúrou, na to, že už po predchádzajúcom odsúdení nemohol vykonávať prácu, ktorá ho živila a to z dôvodu, že sa nemal ako dostať do práce a zároveň nemohol vykonávať prácu vodiča, má hypotéku na byt, leasing na auto, pokiaľ by mu bol uložený znova trestu zákazu činnosti tak by v podstate nemal ako splácať ani byt ani auto, a nemal by sa čím živiť.

Na skutočnosť, kedy nadobudol rozsudok v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 1T/18/2010 právoplatnosť, nemá vplyv podľa súdu ani to, akým spôsobom prebehlo konanie o žiadosti odsúdeného o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Ak by aj sudca nesprávne postupoval a v takom konaní by prišiel k mylnému záveru o tom, že na začatie plynutia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá má vplyv to, kedy odsúdený odovzdá vodičský preukaz na dopravnom inšpektoráte, v prípade obžalovaného R. nemôže mať takéto skutočnosť vplyv na otázku naplnenie skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Skutku sa mal totiž obžalovaný dopustiť dňa 20.3.2012 pričom žiadosť „o odpustenie polovice trestu a vrátenie vodičského preukazu“ doručil súdu dňa 2.10.2012 (kde uvádzal okrem iného, že dňa 23.1.2012 súd na hlavnom pojednávaní rozhodol o odobratí vodičského preukazu). Preto postup súdu po 2.10.2012 nemohol mať vplyv na konanie obžalovaného dňa 20.3.2012.

Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že ak by aj na plynutie právoplatnosti rozhodnutia malo vplyv nesprávne poučenie o opravnom prostriedku, čo by potom malo spôsobiť aj plynutie novej lehoty na prípadné podanie odvolania, nová lehota však neplynie tomu, kto sa po vyhlásení rozsudku až do času doručenia rovnopisu rozsudku, práva odvolania výslovne vzdal. Ak sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie, rozsudok sa právoplatní ihneď (ak sa aj prokurátor vzdal práva podať odvolanie), a to v prípade že nie sú tu osoby podľa §308 ods. 2 Trestného poriadku, alebo ak sa obžalovaný vyjadrí, že si nepraje aby také osoby podali odvolanie. Ak ich obžalovaný nevytlúči z práva podať odvolanie, nadobudne rozsudok právoplatnosť 15 dní po oznámení rozsudku obžalovanému.

V prípade obžalovaného R. však súd opätovne zdôrazňuje, že tento sa vzdal práva podať opravný prostriedok dňa 27.1.2012. Príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh nemôžu podať odvolanie proti vôli obžalovaného.

Súd odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, ktorí podľa neho mali dosvedčiť, že sa bol na súde informovať o rozsudku, prípadne čo sa na súde o rozsudku dozvedel. Súd považoval takýto dôkaz za nadbytočný, okolnosť, že sa bol obžalovaný informovať na súde ohľadom odovzdania vodičského preukazu, prípadne ohľadom rozsudku nepovažuje súd za spornú. Títo svedkovia vzhľadom k tomu, k čomu majú svedčiť a vzhľadom na vyššieuvedené úvahy súdu neobjasnia iné skutočnosti, súvisiace s otázkou právoplatnosti rozhodnutia súdu, plynutia zákazu činnosti, okolnosti naplnenia skutkovej podstaty žalovaného trestného činu vrátane zavinenia obžalovaného, než k akým súd dospel po vykonaní ostatných dôkazov.

Obžalovaný napriek vedomiu toho, že mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, viedol motorové vozidlo.

Obžalovaný I. R. ako trestno-právne zodpovedný subjekt svojim konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, keď maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Stupeň spoločenskej nebezpečnosti je určovaný hlavne významom chráneného záujmu, dotknutého konaním obžalovaného, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci.

Zo správ o povesti na obžalovaného súd zistil, že obžalovaný do spáchania trestného činu bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T 18/2010, zo dňa 23.1.2012, právoplatný 27.1.2012, k podmiennečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 1 rok do 27.1.2013, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok 3 mesiace, podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti 28.1.2013 so skúšobnou dobou na 1 rok. Zo správy Mestského úradu Sereď vyplýva, že priestupkovo prejednávaný Mestskou políciou v G. bol štyrikrát, a to od roku 2006, za rušenie nočného kludu, za porušenie dopravného značenia B30, parkovanie na chodníku a bránenie vo výjazde.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona. Zohľadnil pritom stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, osobu obžalovaného, doterajší spôsob života a prostredie, v ktorom žije, ako aj okolnosti prípadu, zohľadnil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že v prípravnom konaní sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a oľutoval ho, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a u obžalovaného dospel k záveru, že svoj výchovný a preventívny účel si splní aj alternatívny trest povinnej práce vo výmere 180 hodín.

Súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dva roky. Súd dospel k takémuto rozhodnutiu napriek obrane obžalovaného v záverečnej reči, že v prípade uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nemôže vykonávať prácu ktorá ho živila, že sa nemá ako dostať do práce, že má hypotéku na byt a leasing na auto. Tu poukazuje súd na to, že obžalovaný má a môže využiť aj iné možnosti ako sa dopraviť do práce a má tiež možnosť hľadať a nájsť si zamestnanie bez nutnosti viesť motorové vozidlá. Je pravdou, že s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný však uviedol, že nemá vyživovaciu povinnosť, že je momentálne zamestnaný vo firme V. G..M..B.. - v spoločnosti jeho otca v Sereďi, býva sám. Nepreukázal súdu také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že trest zákazu činnosti by vážnym spôsobom poškodil jemu blízke osoby, že by zasiahol do starostlivosti a zabezpečenia jeho rodiny. Súd zohľadnil najmä skutočnosť, že už bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti, ktorý obžalovaný porušil a tiež to, že podľa evidenčnej karty vodiča bolo obžalovanému uložených od roku 2008 osem blokových pokút za priestupky v cestnej premávke, pričom tieto predchádzajúce sankcie nesplnili ani svoj výchovný ani represný účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.